

[Kjelgaard]

profit, blevet til noget odiøst. Skatterne er steget, sidst selskabs- og formueskatten i december. Afskrivningsreglerne er blevet forringet. Der er indført et stop for priser og avancer, der i mange tilfælde betyder en direkte indtjeningsnedgang for virksomhederne. Der er indført udbyttebegrænsning, så det er blevet endnu mindre attraktivt at investere aktivt i erhvervslivet sammenlignet med de passive investeringer i obligationer og pantebreve.

Ja, det er de senere år gået sådan, at noget af det bedste og sikreste at investere i er statens kasseunderskud – et stort hul, det mest uproduktive, man kan forestille sig. Det passer ikke særlig godt med industriministerens bemærkninger om, at han gerne havde set en mere blomstrende udvikling for industrien.

Selv om industriministeren personlig er en flink og venlig mand, så er han dog medlem af en regering, der mere eller mindre er fagbevægelsens forlængede arm. Georg Poulsen udtalte for nylig, at det nuværende samfund ikke er LOs samfund, og derfor har LO ikke noget medansvar for udviklingen. Men sandheden er, at socialdemokratiet og fagbevægelsen arbejder konsekvent og målbevidst på at få endnu mere kontrol med og endnu flere snærende bånd lagt på dansk industri. Det er det stik modsatte, der er brug for.

Regeringen er i færd med at gøre alt, hvad den kan, for at luge blomsterne væk og bevare ukrudtet. Hvis det er udviklingen fremover, at man siger ét og gør det stik modsatte, så vil vi hurtigt finde os selv på fjerde trin af trappen til afgrunden, og så vil det kræve endnu flere kræfter at komme op igen.

Vi har mange gange skitseret en konservativ erhvervspolitik for både store og mindre virksomheder. Vi har mange gange givet udtryk for, at et produktivt erhvervsliv er forudsætningen for økonomisk vækst, forudsætningen for løsning af vore økonomiske problemer. Vi gik i oktober til valg på en konkret plan til løsning af nogle af dem. Vi har mange gange givet udtryk for, at den offentlige sektor er blevet alt for stor, og det glæder mig, at industriministeren er enig i den betragtning. Han siger det ganske vist på en anden måde, nemlig: »For et samfund med et velfærdsniveau som det danske er vor industrisektor utvivlsomt for lille.« Men meningen er den samme.

Den offentlige sektor svulmer op, skatte trykket øver lønpres og kvæler efterhånden alt initiativ og al virkelyst. Ved finanslovbehandlingen i december fremkom vi med helt konkrete forslag til realistiske besparelser. De blev kasseret af regeringen og folketinget. Forhåbentlig har det hjulpet noget, at nationalbankdirektør Hoffmeyer har sagt nogle af de samme ting, bare på en anden måde.

Skal dansk industri klare sig i den fremtidige konkurrence, er det på tide, at den halvdel af industriens lønomkostninger, der hedder indkomstskat, bliver væsentligt reduceret. Så er det nødvendigt at skabe mere lige vilkår mellem investering i erhvervslivet, f.eks. i aktier, og de andre former for investeringer. Så er det nødvendigt at give den private opsparing bedre vilkår. Så er det nødvendigt at standse al snak om tvangsmæssig spredning af ejendomsretten, og det er nødvendigt at indstille jagten på nye skatteobjekter. Kort sagt: det skal gøres attraktivt at bestille noget, så vi kan få vores gæld betalt, så vi kan få renten sat ned, så vi kan blive selvfinansierende, så dansk industri ikke bliver tvunget til at etablere filialer i udlandet for at klare sig i konkurrencen, men får lyst til at etablere nye arbejdspladser i Danmark.

I modsætning til de mange kriseforslag, der har gavnet så lidt og skadet så meget, har vi nu mere end nogen sinde brug for en langsigtet erhvervspolitik, brug for stabilitet og brug for tro på fremtiden. Derfor vil jeg gerne slutte med at spørge industriministeren direkte: formår den socialdemokratiske regering i situationen overhovedet at skabe den fornødne tillid hos dansk industri?

Maisted (FP):

Det er jo kutyme, at man siger tak til ministeren for den redegørelse, han har fremlagt. Jeg vil ikke sige tak; jeg vil sige, den var dygtigt fremlagt. Jeg ville dog have været mere taknemmelig, hvis industriministeren havde holdt en tale som den, vi lige har hørt de konservatives ordfører holde. Så havde jeg været noget mere tilfreds med situationen.

Der kom alligevel nogle erkendelser i den redegørelse. Det var skadeligt for landet, at danske virksomheder viste usikkerhed, og at de tænkte på at konsolidere sig fremfor at skabe yderligere produktionsapparat og løbe